

ЛЮДЗЯМ НОВАЙ ЭПОХІ І ДЗЕН--НОВЫЯ ПЕСЬНІ ПАТРЭБНЫ

10 год творчасці Жарава--дзесяць год яго барацьбы і росту разам з усім пролетарскай літаратурай і Комсамольскай плядай яе

Ал. Жараў

ЛІБКНЭХТ

Барацьбою юнацтва кіпць,
перад бойкай грудзмі на німне.
Хто сказаў,
што Лібкнэхт забіты,
хто сказаў, што не вярнімі Лібкнэхт?
Голас Карла на скончыў ічэць,
на замоўне барыкадам рунар.
Як па врыць і як вразіць,
што зрабілі Лібкнэхт трупам?
Што крывёй азілі яго рот,
яшчэ былі пошам вочы?
Хіба-ж быў дзевятнаццаты год?
Не!
На верце! На быў, на трызвоні!
Вось глядзець:
над вогненны дождж
вышліў нехта уласць над уларам.
Чым на Лібкнэхт ён не пахож?
Тым, што ён не заведца Карлам?
Ну, дык што-ж?
Адначасе Барін
яго імя другім перазвоном...
Хто сказаў, што Лібкнэхт--адей,
калі Лібкнэхт міліённы.
Вось яны:
у вудамітныя пошмы
побі прымаць. Ахутаны дымам.
Вось яны: -- моладзь, моладзь,
акрыжэная сцягамі КІМ'у.
Гэ юнацтва змаганнем віпіць,
спрад бойкай грудзмі на німне.
Хто сказаў, што Лібкнэхт забіты,
хто сказаў,
што не вярнімі Лібкнэхт?
Пераклаў Тарас Хадковіч.

Літвіскі комсамол вылучыў на рад аказаньняў вучасткаў сацыялістычнага будаўніцтва сваіх лепшых таленавітых сыноў, уключаўшы на іх абавязак з сальнавіччай пэрыядычнасцю, з юнацкім запалам змагацца за пабудову новай сацыялістычнай грамады, за выхаванне новага чалавека. Адным з такіх змагаў у прыватнасці на літаратурным фронце з ліку выхаваных комсамолам вядучага комсамольскага паэта Алеся Жарава.

Творчасць Жарава тым і характэрна, што ў ёй на ўсіх этапах развіцця і барацьбы комсамольскай арганізацыі, разам з ростам паэты, працягваліся жыццё, рэбета і перамогі ўсяго Лівінскага комсамолу, усяй пролетарскай моладзі, яна прасякнута нашым сацыялістычным сёння.

Сваім пролетарскім мастацкім словам, які і павінен быць, комсамольскі паэта мобілізуе пролетарскую грамаду, комсамол, працоўную моладзь на барацьбу за праўдлівыя, на барацьбу з прарывамі, за шчытлівымі камсамол, на тое што "когда переделяют историю, нельзя географию не задеть". Жараў і па сёньні нешчытліва з камсамолам, у камсамоле, гэта яго песні сылавая моладзь, ко сам д, ці не ры. Камсамол на арусі таксама значную частку камсамольскай вылучыў у літаратуру. Аднак, на вылікі жаль, прыходзіцца констатаваць, што за нязначным выключэннем усе яны тлілі ўспамінаў аб камсамоле ў сваёй творчасці, як аб нечым даўно мінулым, і зусім мал, чаго з аблі на ад сграваньня барацьбы камсамолу і моладзі на сацыялістычным фронце. Наасобны з іх п'яц'ю год літаратуры мяшчанскіні, пісьменніцкімі рукамі (Ю Лявоніа, Ю. Таўбін).

Але той, хто не працуе на сацыялістычнае сёння, той будзе забыты заўтра. І наша задача, дзяснячы 10-гад вы і Лівінскага камсамолскага паэты, уяць усе лепшае з яго творчасці, скарыстаць гэта для да ейнага, яшчэ бо ўш глыбокага аілюстравання ў літаратуры жыцця, работы камсамолу і яго ролі ў сацыялістычным будаўніцтве.

Ал. Жараў

ВОЛГА УПАДАЕ У МАСКВУ

Пленум ЦК УсеКП(б) ухваліў прыступіць да работы па абвядзенню сталіцы СССР Масквы шляхам злучэння вытокаў Волгі з Масквой-ракою. Ужо маецца праект інжынера Аўдэева аб пабудове плаціны каля гораду Старыцы на Волзе, адкуль вольная вада перазрэкі: Сястры, Істры, Сходню, пераз канал Сяжскага возера б'дзе ісьці ў Маскву-раку, перазварочы яе ў судноходную, гэтую грандыёзную задачу пастаўлена вырашыць у 2-3 гады. Гэтай задачай пры ўвечаны адін з апошніх вершаў Аляксандра Жарава "Волга упадае ў Маскву".

Слухалі на рыфмаў
Гісторыі ўтору.
Ды трэба запамінаць
Умову адну:
Без перараблення гісторыі,
Нельга географіі не закрануць...
Пачаткам гісторыі
Песняні п' трапілі
Рады
Галасістых плацоў з вадзіх.
А вось
Рэ аструкцыя географіі
Амаль што ўсё!
Ня крануць іх.

Праворуч, прыдзеца
Плянуны, скоры
Шырокая сьве-у
Кожную ідэю
В сь голга
Упаде ў Каспійскае мора.
А хіба-ж яна куды
Больш упадае?
Вас!
Па ае паўнакроўных выгодах
У Каспій шытаюць
Х алія завой...
Але небдзельна
Сухого бязводзьдзі

Навісла над н'шай
Харошай Масквой.
Сталіца--
у бэтоне, у дымавых
хмарах,
У прыпын, бульвары,
Будовым гн--
Здавал ся-б мае права
Памарыць
Аб вадзай сыхі,
Шырокай гульні...

Ал. Жараў з "Чырвонымі знамямі"

Ды гэтага права
Сталіца на мае--
Гультайстай мары
Ч'сы ахдаваць.

Не!
Толькі, будуць,
Вудзена марыць,
І марчы, ўп'вудзена будаваць!
Н'ужо мы ня зможам
Прадаць іскрыстай
Ма ам на заўжды
Але галаву,
Па плян--
Сястры, і Сяжа, і Істры
Прымуць алія ці
Волгу ў Маскву?
Рабатай абвадніць
Сарвае засушва крокі.
Жыве хай
Нард эн'не
Яе дру ой
Вытоі.

Бана-амі ў Сяжы.
Плавнаю ле Старыцы--
Маскве
Прынесці сьвежасць,
Ня дань Маскве саста н'ца!
Напіда і пачы а ёй,
І зел н'ню адзедца ёй...
Під нашаю сталіцаю
Уста ай
Зара Вонадзі...

Тав. Ал. Жараў у "Чыр. Знамя"

20 верасня ў рэдакцыі газэты "Чырвоны знамя" адбылася гутарка з комсамольскім паэтам Ал. Жаравым аб асабача маталёжыга лруку ў п'янах літаратуры.

— П'рад "Чырвонай змянай",--га воруць тав Жараў,--зараз, як ніколі, стаіць адна з важнейшых задач на літаратурным фронце--вахаванне кад-раў паэтаў камсамолу.

Наш літаратурны рух як СССР, так і БССР у асаблівасці, бедны камсамольскім паэтам. Сучасны літа-ратурны рух бедны тэмамі ўзятымі з камсамольскага жыцця і героіч-най барацьбы на адказных вучастках сацыялістычнага будаўніцтва.

Як практычна рэалізаваць лезунг закліку ўдарнікаў у літаратуру?

Для гэтай мэты ўсю работу неаб-ходна перавесці ў літгурткі і брыга-ды на прада-мествы.

У працэсе работы неабходна наву-чыць выбіраць тэмы з камсамольска-га жыцця, п'казваць, як лепш афар-мляць.

Вось за гэта павінен з'явацца людзі, якія мобілізаваліся на заклік ра-бочых-ударнікаў у літаратуру.

У барацьбе на літаратурным фронце камсамол павінен ўпарта патр-баваш сваю камсамольскую тэматыку і ад а-час а алія кад'т паэты, нарыскісны з радоу камс-мольска-у а-н'цыа.

П. С.-М.

Ал. Жараў за гутаркай у Ч.

Правіламі пра тыя
Ліс, тэоры!
Табе
Абнаўляці маю старану...
Калі перараблення гісторыі
Нельга географіі
Не закрануць.

Нам, не аможам,
Кожна глыба
Са абрыю тэхнікі
Будзе а рукі...
Няма пытаньняў такіх,
якіх не амаці-бы
Узяць
Вальнавікі

3 расійскае мовы пераклад
Зьмітро Віталі

Дзя крыніц творчасці

З КНІГІ АБ ТВОРЧЫМ ВОПЫЦЕ

Тут ужо Авербахам прыходзіла а-хца-б уяўляных. Значыцца з усіх хвалюванняў, самых рознастайных, трэба выбраць такое, якое было-б ня толь-і майм хвалюваннем, але і хвалюваннем грамадства, асабліва вострым у такіх-ці даны момант... У той перыод найбольш хвалюючай падзеі быў голас Паваложка.

Гэта падзея хвалювала ня толькі кожнага па тэмы і камсамольска (а я быў і тым, і другім), але і любога працоўнага.

Завышча, трэба пісаць аб павол-скім голдзе.

І я напісаў доўгія вершы--"Слово о Поволжье". Доўгія таму, што а-чаўшы іх п'саць, доўга ня мог супы-ніцца. Здавалася, што ўсё, што ў час пісьняня лезе ў галаву, трэба абавяз-кова зарэфімаваць. Здавалася, што кожны эпітэт, вобраз, славес в'зв'рот, які прыходзіць у галаву хвіліну, трэба абавязкова ўстаўляць у верш, інакш мова, гэты эпітэт, вобраз--пра-падуць задарма.

Шкада было страты такіх "каштоў-насьцяў".

Трэба зазначыць, што па-абная жа-ласць уласціва амаль усім пачына-ючым пісьменьнікам, таксама, як і цяга к пісьню доўгіх твораў. І гэта зразумела. Адсутнасць майстроў-ства і пазнаньня сапраўды формы ро-біць кароткасьць знадта песняй для таго, каб у межах яе ўліць "усё, што накапілася". Абавязкова ўсё--і няк-на менш...

Ітак--напісаў я "Слово о Поволжье"

Як п'саў?

Пісаў, гарача, бязумовна, два дні ўзапар.

Пісаў, чапляючы страфу за страфой. Напісаўшы да канца, запытаў сябе не без падставы: а чаму імяна тут--кавеш? Можна-ж з тым-жа посьпе-хам і далей працягваць. Але рапту ў дзёлей не працягваць, каб ня было за-надта до-га.

Хваць-б уяўляных. Значыцца з усіх хвалюванняў, самых рознастайных, трэба выбраць такое, якое было-б ня толь-і майм хвалюваннем, але і хвалюваннем грамадства, асабліва вострым у такіх-ці даны момант... У той перыод найбольш хвалюючай падзеі быў голас Паваложка.

Гэта падзея хвалювала ня толькі кожнага па тэмы і камсамольска (а я быў і тым, і другім), але і любога працоўнага.

Завышча, трэба пісаць аб павол-скім голдзе.

І я напісаў доўгія вершы--"Слово о Поволжье". Доўгія таму, што а-чаўшы іх п'саць, доўга ня мог супы-ніцца. Здавалася, што ўсё, што ў час пісьняня лезе ў галаву, трэба абавяз-кова зарэфімаваць. Здавалася, што кожны эпітэт, вобраз, славес в'зв'рот, які прыходзіць у галаву хвіліну, трэба абавязкова ўстаўляць у верш, інакш мова, гэты эпітэт, вобраз--пра-падуць задарма.

Шкада было страты такіх "каштоў-насьцяў".

Трэба зазначыць, што па-абная жа-ласць уласціва амаль усім пачына-ючым пісьменьнікам, таксама, як і цяга к пісьню доўгіх твораў. І гэта зразумела. Адсутнасць майстроў-ства і пазнаньня сапраўды формы ро-біць кароткасьць знадта песняй для таго, каб у межах яе ўліць "усё, што накапілася". Абавязкова ўсё--і няк-на менш...

Ітак--напісаў я "Слово о Поволжье"

Як п'саў?

Пісаў, гарача, бязумовна, два дні ўзапар.

Пісаў, чапляючы страфу за страфой. Напісаўшы да канца, запытаў сябе не без падставы: а чаму імяна тут--кавеш? Можна-ж з тым-жа посьпе-хам і далей працягваць. Але рапту ў дзёлей не працягваць, каб ня было за-надта до-га.

Напісанае амаль што не выпраўляў не перарабляў, каб не пакрыўдзіць гэтак зваае натхненне, плодам якога я лічыў гэта самае "Слово о По-волжье".

Увогуле, напісаў вельмі дрэнныя сымбальска-кавал'скія вершы.

Але вершы былі зроблены па мо-дзе--п'чат вобразаў, замест поўна-гучнае рыфмы, абавязкова бязгучны асонас, затым--добры тузіт алітэра-цыі г. д.

Чаго варта адзіна пачатак:

"Молотками падают подковы
На станки проселочных дорог..."

Здавалася, што гэта вельмі доб-ра; вобразна і па-пролетарску. Імча-ца коні і бачыне, падковы іх ног гэта--малаткі, а праселачныя дарогі--варштаты... Здрава зроблена па та-гочасных радзлах "Кузніцы", на-сходы якой і часам хадзіў. Між ін-шым, падобная вобразнасць--бязвы-падная і бязгрунтоўна. Ні з якога боку праселачная дарога на варштат не па-добна. Падковы таксама--ні зрокана, ні як-небудзь інакш--не напамінаюць малаток. Да таго-ж і дзе малаткі на варштаты ня паляюць.

Мне гэта было дасканала вядома.

Але--нап'саў-жа, і некаторыя з "Куз-непов", якім я чытаў вершы аб Па-валожку, хвалілі асабліва гэтыя на-думаныя радкі:

Вось правільная структура воб-разу! Вобраз добры, калі ў ім працоў-ны працэс прала-ляеца... (Прочіе-гэта тое, што малаткі падаюць)

І я, п'добна многім з іх, "кузне-цов", спачатку так вост, механічна ірама-ў "працоўны працэс".

У вызначыў дзень В. Я. Брусаў, скрыжэнаўшы рукі на грудзях, пры-м'ў парад вершаў на сваім с'мін'ры. Трэба заўважыць, што ў той час у ВНУ шмат яшчэ вучылася буржуаз-ных дачок і сыноў, а на літаратур-ным аддэ-л'ні іх чамусьці больш

усяго было. Поэтычны с'мінар быў на 90 проц. з вельмі "інсінных" паненак і вельмі акаміт'ых дэгенэратыўных кавал'ераў. Комуністы і камсамоль-цаў у с'мінары чалавекі тры было, 3 іх--я і Малахаў. І вось--адзіна за ад-ным--узымалася на катэдру вершы.

Вершы--аб героізму, аб гей'лы, аб кі-мапо, аб адчаноім жарове, аб бана-нах. Сынгапуру, аб хаджэньні Хрыста па водах, аб страўсавых а-ках і аб профэсарах Нізэвстэтары...

Вершы--чысценькія, гладзенькія--прыгожаныя.

Амаль няма да чаго прыдрэцца. І Валеры Язавілевіч не прыдрэўся.

Пасля прытаньня кожнага, ён кі-ваў галавою і газару сваім асобым халодна-уважлівым голасам.

— Ну, вост... правільна... Гэта са-праўднае р'ндэ...

Ілі:

— Нічога... Цікала правільнае ча-р-гаваньне дактылічных і п'эвічных ка-чатаў.

І яшчэ штосьці ў гэтым родзе...

Я зачыў часу больш усьці.

З вядзім п'тосам "рычаў" я аб па-жарах і с'мерных, аб голде е--рабаў-ніку "С. Кістем в морщинистой руке", аб лапамозе Паваложку хле-бам, аб тым, што ў Паваложку па-трабяна:

"халестась скучающее поле
Золотыми пригоршнями ржи,
Что-б взрастить поволжское приволье
Воскресить угаснувшую жизнь..."

І я меў невялікі посьпех.

Пос'е-х у Брусава. Ён сказаў, праўда, што тэхнічных хібаў у мяне больш, чым у доўгіх, што мая поэма--зусім не поэма, але я ўсё-ці--поэма...

— У таварыша... Я запамятаваў прэзвішча... Так, у таварыша Жарава ёсьць грамадзкі пульс, ёсьць жыцьцё, ёсьць поэтычым тэмперамант... У яго многа падстаў прававаць на сабою ўсюр'эца...

Такім быў прысуд Брусава.

Ён і з'явіўся для мяне р'наючым штуршком у дадэпнай рабоне у по-эзі.

Аляксандр Жаров

КОМСАМОЛ-ПРЫМАЙ ПАРАД

Пастанова

Секратарыату ЦК ЛКСМБ ад 23-IX-31 г. па пытанню адоўжэння саўгасу „Комсомольская праўда“ аб барацьбе за вырашэнне праблемы жыгаладоўлі

1. Секратарыат ЦК ЛКСМБ ўключае ініцыятыву газеты „Комсомольская праўда“ і саўгасу „Комсомольская праўда“, высунушы і барацьбе за павышэнне таварнасці сьвінагадоўлі баям дэўнгу: „Тона мяса з аднаго апаросу ў шасцімесячным узросце“, які можа ўсю комсомольскую арганізацыю па хутчэйшае выкананне адоўжэння ЦК і СНБ аб разьвіцці сацыялістычнай жыгаладоўлі.

2. Дэўнг: „Тона мяса з аднаго апаросу 6-месячнага узросту“ зьяўляецца вусім рэальным і ажыццяўляемым. Таму сэкратарыат прапонуе ўсім комсомольскім арганізацыям на аснове вопыту саўгасу „Комсомольская праўда“ (матэрыял зьмяшчае ў „Комсомольскай праўдзе“ ад 2-IX-31 г.) распаўсюдзіць бонусныя мерапрыемствы ў барацьбе за тону мяса з апаросу, выходзячы з ужо свайго раёну, саўгасу, колгасу фермы.

3. Адназначна, што да гэтага часу рад комсомольскіх арганізацый ня ўключыўся да-бавому ў правядзеньне абавязнага ЦБ КП(б)У ўдарна-га дзевяцімесячнага жыгаладоўлі, сэкратарыат ЦК прапонуе ўсім арганізацыям і ачэйкам жыгаладоўчых раёнаў жыгаладоўчых саўгасу, колгасу і фермы.

Змагацца з большавідай у партасьцю

Цэнтральны Камітэт Партыі і Савет Народных Камітэў далі дэўнг ажыццяўленьня пляну практычнай жыгаладоўлі. Да канца 1931 году лавася ў БССР лік буйнага рагатага жывёлы да 1942 тыс. галоў, у тым ліку: кароў 1200 тыс. галоў, свіней 2700 тыс. (з іх сьвінамаці 815 тыс.) і птушак 3560 тыс. і кролікаў 50 тыс. шт. Прычым значная колькасць гэтага стада павінна быць сконцэнтравана ў сацыялістычным сектары.

Ужо больш як паўтара месяца назад выдана гэтая важнейшая пастанова, але нажал, ажыццяўленьне вельмі марудна, у якой тэмы ў разьвіцці жыгаладоўлі ні ў якой меры не адпавядае патрэбам сьвінакраньні.

Чаму-ж гэтак адарываецца? Таму, што ў радзе месцаў сустракаюцца опартуністычныя рагаты, і спадэўка на самацёк, а часамі і патураньне кулаку. Палітычны сутнасьці, якую набывае праблема разьвіцця жыгаладоўлі, шмат хто не ўяўляе. Указаньні і дырэктыў шмат. Зараз патрабна іх толькі выконваць.

ЦК КП(б)У констатуе ў сваёй пастанове не адпавядаючы тэмпы работы, абвясціў дзевяцімесячны барыш з прычынамі ў жыгаладоўлі. Каб паспяхова выканаць паставленыя задачы, патрабна большае ўдзяленьне і настойлівасьць у шматлікай рабоце кожнага працаўніка на вёсцы. Пераварыць дзевяцімесячкі ў сучасны похад за жывёлу. Правесці яго пад дэўнгам 100 проц. выкананьня вытворчых заданьняў 1931 году. Поўнасьцю скончыць будаўніцтва

уключыцца ва ўдзяньне правядзеньне дзевяцімесячнага, паклаўшы ў аснову свайго работы марапрэствы. Яны вырацаваны штабам пры ЦК КП(б)У. Разам з гэтым сэкратарыат прапонуе ўсім РК і ачэйкам зарэжа ўключыцца ва ўсесаюзны конкурс, абвешчаны „Комс. праўдай“ на барацьбе за ажыццяўленьне дэўнгу: „Тона мяса з апаросу ў шасцімесячным узросце“.

4. Прапавіць Аршанскаму РК ЛКСМБ у пэўназначны тэрмін выканаць сваю пастанову аб вылучэнні 10 комсомольцаў у саўгас „Ком. праўда“ для ўдзяленьня працы ачэйкі.

5. Выклікаць украінскую комсомольскую арганізацыю на сацыялістычныя спабарніцтва ў барацьбе з тону мяса з аднаго апаросу ў шасцімесячным узросце“. Дарчынь тав. Кургану к наступнаму сэкратарыату ЦК распаўсюдзіць прэнт садагавору, прадставішы яго на задыбаржэньне.

6. Газэце „Чырвоная Зьмена“ шырока папулярызаваць вопыт працы саўгасу „Ком. праўда“, мобілаваўшы ўвагу ўсёй комсомольскай арганізацыі на ажыццяўленьне дэўнгу: „Тона мяса з апаросу ў шасцімесячным узросце“.

абар, сьвінарыкаў, птушнікаў, кролічарніку і сіловых устаноў.

Дзевяцімесячны плян уключыць у саўгасу і жыгаладоўчых таварных ферм і знаць поўнасьцю і ў тэрмін таварную прадукцыю.

За асьпечаны ўвесь гурт жывёлы кармаць. Асабліва ўвагу ў сучасны момант аўваруць на ўборку другога ўроку і закінчэньне сіласаваньня.

Правільна арганізаваць працу і поўнасьцю ліквідаваць абвясціў. Канчаткова перавесці жыгаладоўчых гаспадаркі на зьдэляную прэміяльную апату працы, укараючы сацыялістычныя мэты сацспабарніцтва і ўдарнага. Правільна і рэцывальна расставіць сілы і сродкі. Змагацца з падзежам жывёлы. Ліквідаваць эпідэмію ля аснове пўнага правядзеньня зооветэнімуму.

Правесці як я лёгшы асеньню злучную кампанію: ні адна матка (ставок) не павінна мець прагату.

Дабіцца, каб кожны сельсавет, саўгас, колгас, кожны колгаснік і колгасніца падрабаві ведалі аб тых практычных задачах, якія паставіла перад імі партыя і ўрад. Патрэбна шырока разгарнуць у час дзевяцімесячнага сацыялістычнага спабарніцтва і ўдарніцтва паміж раёнамі, колгасамі і колгасніцамі, выяўляючы лепшыя ўзоры работы і перавосцы іх у другіх саўгасу і колгасу.

Рачыцкі. (БЕЛТА).

Разам з Чырвонай будзем ахоўваць рубяжы савецкіх меж

Пролетарская сталіца Менск—па-ўдарнаму сустрэла манёўры СПА

Падрыхтоўчая работа як да манёўраў РСЧА, так і СПА выклікала новую хвалю энтузіязму рабочых і працоўных мас гораду і вёскі. Энтузіязм выражаецца ў выкананьні і перавыкананьні прамфінальных таварных кварталаў, у падрыхтоўцы да сустрэчы чырвонай арміі ў роўе і соцна орніцтва і ўдарніцтва, прымае ў партыю і ў комсомол ад ітковай падліцы на пазыку.

Асабліва ўвагу ў падрыхтоўцы да абароны павінна і надалей быць аддадзена вывучэньню тэхнікі сродкаў абароны.

Менск да манёўраў СПА

Пасты і дзозры „Чырвонай Зьмены“ д-носць

* 22 верась л-мэская рымэрная фабрыка імя 1-га м-я, даючы ўдарнае раб-е рабочых і работніц над кіраўніцтвам партыйнай ачэйкі, дэтарнава выканала прамфінальна 3-га кварталу.

Комсомольскі пэж выканаў прамфінальна на 102,8 проц.

Прытман.

* 3 22 верасьня завод „Камунар“ абвешчана на ваянны стан. Заводцы ўважанах асавіяху рабочых не разыходзяцца па дамох. Пасьля работы 23 верасьня быў

праведзены мітынг супроць фашыскага тэрору ў П. л-мэцы.

Заняткі каманда асавіяху прахоўна-аўрава ў 100 проц. наведваньнем

У нас каля трывогі выпущаны тры інфармацыйныя юлетэі.

Падрыхтоўка да манёўраў, як РСЧА, так і СПА, уважана я выканань прамфінальна. 57 чал. сааантрактаваліся ва заводам да канца пэпідот і.

Праведзена дадатковая падліска на пазыку „5-годка ў 4 гаі“ на суму 7846 ру.

Пусман.

„Нацялок выдаў вас, таварышы“

Першая рота М-скага стралкова-га палка праводзіць нацыі ма.ш. Ціха і стройна крочаць байцы. Ні слова г-таркі.

—Эх пакурні-бі! прашантаў адзін айдзю.

—Немага, Іваню!—сурэна адкавалі таварышы—Курэньнем ты можаш выдаць уся нашу роту.

—Ды тата ня та проста... ам

ліся, вірка паглядзічы ў той бок.

—Праціўнік...ціха пранасеся па ўсёй вадзёне.

А ў кустох з оў зьявіўся кацялок і зэтрапчалі галінкі.

Капроты хутка падаў амаду абвужыць па-азронна месца. Байцы рынуліся ў бок ад дарогі.

Начную пэму і ціш прарэзалі аказаныя стрэлы з інто а.к. Але

вед...курні...і лэга ў начным маршы,—відавата агаварваўся Іваню.

Зно ішлі ціха, прыслухоўваючыся.

Але вось непадалёк дарогі, па акой ішлі рота, зьявіўся чырвонаярмейскі кацяло. Байцы павярну-

ўжо было по-а. Нечаканым налётам наша рота пляліла „праціўнік“.

Няма капроты асьвятліў электрычным ліхтарыкам сарамівыя твары „праціўнік“, а нехта з нашых байцоў кінуў рапцік.

—Кацялок выдаў вас, таварышы! Чырвонаармеец С. Семашка

На манёўровых палях мацнее сувязь працоўных з чырвонай арміяй

Рай. манёўраў. 23-IX (сп-шкор БЕЛТА). Зараз прахоўніц трэці этап манёўраў. Байцы і камандзіры вырашаюць складаныя задачы, правараючы на практыцы сваю дэтную вучобу.

Але, разам з асноўнай задачай—баявой вучобай, увесь склад манёруючых чысьцей Чырвонай арміі прымае актыўны ўдзел і ў рабоце мясцовых арганізацый, дапамагаючы ім выконваць асеньнія сельска-гаспадарчыя заданьні.

На прывалах і пачоўках байцы, п-л работнікі камандзіры арганізуюць сходкі, гутаркі з колгасніцамі і бд-ніца-сераднічкай часткай аінзасобі...ў вёскі.

Праведзена работа дала значныя вынікі.

Выказваючы сваю бязмежную любоў да Чырвонай арміі, колгаснікі і бд-ніцы-сераднічка частка аінзасобі арганізавалі вылікі чырвоныя абозы. Часта можна бачыць, як да адатачных пунктаў сыякаюцца абозы ў 75, 90 і 14) палвод, як было ўчора.

Часта чырвонаармейскі свамі пераконваючы і словамі даводзілі сялінам, што шлях беднякі і сэр дзяка ляжыць толькі ў колгас.

За апошнія дні ў асене, дзе праходзіць трэці этап манёўраў, у адной вёсцы, ня меўшай колгас, арганізаваліся калектыву з 15 гаспадарак.

Новы колгаснікі назва і свой колгас імя Чырвонай арміі.

нейшымі жывымі экспанатамі паў а-ратысячнага сьвінаго гурту.

Сьветляя сьвінарыкі, нормава ае кармленьне, тысьцюткі стаякі і сьвінкі.

Зойдзене на сьвінарыкі дос-віткам, або посьняю ноччу—заўсёды вы знайдзеце там ударнікаў-с-нароў. На іх укладзены адказнейшыя задачы: кармленьне, правільнае ў рыманы сьвіней, догляд і гадоўля маладзіка, на іх укладзена вільзнейшая па свайму гаспадару-політычнаму зместу задача—даць буйным рабочым энтрам тысячы той добранакснай сьвініны.

Сваю задачу яны з гонарам ажыццяўляюць. Саўгас зьвін во-мэ ўжо здаў дзяржаве 24 кормленыя сьвіныя тушы.

Рабочыя саўгаснікі абавязаліся даць тону мяса з аднаго апаросу ў 6-месячным узросце—гэта фініш іх унартай барацьбы за мяса, за добрую таварную сьвінню.

А сьвінары—гэта не сьвінары, а проста золата! З гэкімі сьвінарымі, які ў м сэрцам аддаліся справе сацыялістычнай сьвінагадоўлі, якія любяць сьвінню, хваляюць ва яе, за к-жнае парасе, лёгка і любя праца-віць.

—Проста працаваў-бы і працаваў-бы без адпачынку,—кідае на лад ма-ладзі зоотэхнік комсомалец Несперэў. Але аб іх—у другі раз.

Віт. Сіларук.

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА 3

№ 223 (1492)

Сярод хвоек і задуманых прысадзістых дубоў

вядлікі сабака „Маршчок“ і публікацыя ў начы глухі хрук сьвінаго стада. Вядзеньне сьвінасаўгасу Аршанскага „Дзедзельна“ раскінуўся ў 8 кіламетрах ад станцыі „Сталік“, паміж смалістых хвоек і задуманых прысадзістых дубоў.

Чэрвень, 1918 год. 25 бяднячкіх гаспадарак пачалі жыць і працаваць па-новаму. Але справа новая, праца спачатку ня клеілася ня было арганізаванасьці і дысцыпліны...

З таго часу мінула 13 год.

Шмат што зьмянілася ў саўгасе. Зьмянілася яго жыцьцё і гаспадарка, аўсім зьмянілася сыстэма працы—уведзены новыя сацыялістычныя мэты, новае тэхнічнае ўзброеньне.

Яшчэ ня так даўно сьвінасаўгас „Дзедзельна“ па рабо е і нішых гаспадарчых паказчыках быў на пошнім месцы—кандыдатам на чорную дош-ку. У саўгасе панавала безгаспадар-часьць, зьвілі сабе моцнае гаяздо школьнікі.

Летась саўгас застаўся зусім без кармоў,—расказвае старэйшы саўгаснік Якушні Аньска,—віка пагніла на полі. П-гражыў олд...—Сьвіней было тады ўсяго 573 галавы. Трымаў іх на двара,—перабівае яго Мікола,—аб-у старых, развалёных хлякох, у глаі і б-ула. Сьвінарыкаў не будавалі.

А пра парасат нешт. запамята-лі?—нездаволна лепшая сьвінарка-

уладзіла дзяржаве 280 адкормленых сьвіней.

Пущана ў ход лесаліпка, млын. Шырока разгорнута будаўніцтва сьвінарыкаў, жылых дамоў. Адрамантаваны інвэнтар, ўзята працоўная дысцыпліна, шырока ўжываюцца сацыялістычныя мэты працы. Ліквідавалі абвясціў, уяві зьдэляна-прэміяльную апату працы, рэгулярна праводзяцца вытворчыя нарады, выдаюцца насьценгазэты „Мясны варштат“.

Лепшыя з лепшых. Іх 7 чалавек. Бе-разьня Марыя, Су вёла Стась, Брыз-гунова Тадора, Барышова Тацяна, Бе-разьнікі Віктар, Броўка Да-я, Бе-разьня Мікола.

Сем лепшых сьвінароў, сапраўды цэнтральныя фігуры сацыялістычных сьвінарыкаў, сем лепшых барабётоў за палатое і мяса.

Ізям праз сьві арнік-матанік пад-созна-сунарсніга пэжу.

Чысьцюткі, сытыя сьвіны, добра-душна хрукочы, высюваюць све сьлізкія нась з ружовымі пятамі, як-бы выказваючы падзяку за чысты пельны хлё і добры догляд.

Воў тут,—п-азваючы, на прас-то нны чыстыя стан-і зазначае зоотэх-нік,—у нашым саўгасе сконцэнтравана лепшае матэрыянае палатое Белар-сі.

І сапраўды 313 лепшых матак і 20 заводзіх хлякоў упрыгожваюць сьвінарыкі саўгасу, зьяўляючыся каштоў-

уладзена дзяржаве 280 адкормленых сьвіней.

Пущана ў ход лесаліпка, млын. Шырока разгорнута будаўніцтва сьвінарыкаў, жылых дамоў. Адрамантаваны інвэнтар, ўзята працоўная дысцыпліна, шырока ўжываюцца сацыялістычныя мэты працы. Ліквідавалі абвясціў, уяві зьдэляна-прэміяльную апату працы, рэгулярна праводзяцца вытворчыя нарады, выдаюцца насьценгазэты „Мясны варштат“.

Лепшыя з лепшых. Іх 7 чалавек. Бе-разьня Марыя, Су вёла Стась, Брыз-гунова Тадора, Барышова Тацяна, Бе-разьнікі Віктар, Броўка Да-я, Бе-разьня Мікола.

Сем лепшых сьвінароў, сапраўды цэнтральныя фігуры сацыялістычных сьвінарыкаў, сем лепшых барабётоў за палатое і мяса.

Ізям праз сьві арнік-матанік пад-созна-сунарсніга пэжу.

Чысьцюткі, сытыя сьвіны, добра-душна хрукочы, высюваюць све сьлізкія нась з ружовымі пятамі, як-бы выказваючы падзяку за чысты пельны хлё і добры догляд.

Воў тут,—п-азваючы, на прас-то нны чыстыя стан-і зазначае зоотэх-нік,—у нашым саўгасе сконцэнтравана лепшае матэрыянае палатое Белар-сі.

І сапраўды 313 лепшых матак і 20 заводзіх хлякоў упрыгожваюць сьвінарыкі саўгасу, зьяўляючыся каштоў-

Напрыветна хмурыцца шэры верасень. Неба запягнута вялікімі нораўмі хмарамі, нібы чароўны коўдрай. Ра-ве разьліваюцца вёска, налятае на будыні-кі, на дрэвы. Выходзіць клок саломы са стракі, падхопіў жменьку пажоў-лых лісьцяў і раскідаючы, вясё за сабою. Наскочыць на тэлеграфныя ступы, з стражэннай сьлай разаб'е іша аб моцны дроз, падкачоны за сабою толькі яго піськівы сык.

Навыперадкі па нёбе бегуць шара-вата-чорныя вобдакі. Надвор'е плю-іца бэзупынным дажджом.

—Эй, Гонар! Пайшоў, Гонар!—выкрыкнуў фурыя. Прыгожы, рослы коць, як бы зьяўкаўшыся воўжача вы-хрыпэў, нацгаву сьліней гужы і да-ваў такі ход, што воз трэсься нібы рэзката, жадаючы высеяць сваіх пася-жыра.

—О, Гонар! Гэта прыгажыш коць Аршанскага, лепшы бегун. Гадую яго для Чырвонай арміі—па-дб-іскаючы маленькімі вачыма заўва-жыў фурыя.

Надшыда густая, а-орная ноч. Таем-на шугаюць верхавымі лес, напаву-ючы пачуючы ціш праяжым гоманам. Выскілі з лесу на поле. Яшчэ шпар-чэй пабег наш няды, нібы апраўда-ючы перад лямі сваю вадзёчай ула-ду паэзу „Гонар“.

Зьдэсь, наперакор ветру, данесліся маўдзючныя павуочныя гукі галасістае гармонікі.

—Гэта саўгаснікі пасыла працы адпачываюць,—лявіла кінуў фурыя Якуб, углядаючыся ў вясную цэму.

—Вельмі рана мы ўстаем і кармім сьвіней ідэям!

Ужыдаем на прасторны саўгасны двор. Ніз сустракае, вітаючы брэхам,

